

Nr 207

av herr Nilsson i Agnäs m. fl.
angående katastrofskyddet för rennäringen, m. m.

I statsverkspropositionens bilaga 11 redovisas en välkommen reform nämligen katastrofskadeskyddet för rennäringen. Det innebär att renägare skall kunna få ersättning för onormala förluster i svåra renbetesår och i andra nödsituationer och att förebyggande åtgärder skall vidtagas i möjlig utsträckning. Kostnaden täcks till två tredjedelar av staten och en tredjedel av rennäringen, varvid rennäringens andel skall anses vara fylld genom det merarbete som renägarna får vid skyddets praktiska genomförande. Lantbruksstyrelsen föreslår att det statliga bidraget föres till Samefonden och därifrån utgår som individuellt stöd. I propositionen föreslår emellertid föredragande statsråd att anslaget administreras av lantbruksstyrelsen och lantbruksnämnderna. Vi anser att anslaget bör administreras av Samefonden och av den redovisas under titeln Katastrofskadeskydd för rennäringen och att individuellt skadeskydd utgår.

Eftersom detta skadeskydd förutses bli permanent och förebyggande åtgärder skall vidtagas kan det diskuteras om inte i samverkan mellan rennäringen och den fasta befolkningen i vissa områden en insamling av starrgräs och annat foder bör ske. Det finns i de trakter där rennäringen är vanlig möjlighet att utnyttja ängar, myrar och andra vegetationsrika områden för att förse renskötseln med foder, därför att den bofasta befolkningens kreatursskötsel minskat. En insamling borde kunna äga rum som AMS-arbete eller på liknande sätt och katastrofförebyggande foderförråd skapas.

Då det gäller de stugor som tillkommit för att främja rennäringen men som stundom används av turister och annat fjällfolk uppstår ibland tvistigheter, då det från fall till fall kan vara svårt att avgöra om en stuga är reserverad enbart för renskötare. Vid nödsituationer och i dåligt väder händer det att fjällvandrare utnyttjar lästa stugor med påföljd att förvecklingar uppstår. Stugorna är sällan hårt anlitade och bör räcka till för flera ändamål. Det bör fördenskull utredas i vad mån rennäringens stugor kan överlåtas åt någon turistorganisation, varvid självfallet samernas lika rätt till deras nyttjande förutsättes. Det vore tänkbart att stugorna i vissa fall förbleve i samebyarnas eller sameföreningarnas disposition men att avtal slöts mellan samerna och turistorganisationer om deras användning.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar

1. att katastrofskadeskyddet administreras av Samefonden i enlighet med lantbruksstyrelsens förslag.

2. att vissa nyttjanderättsförhållanden beträffande rennäringens stugor utredes och
att riksdagen beaktar vad i övrigt i motionen anförts.

Stockholm den 18 januari 1973

TORE NILSSON (m)

i Agnäs

CARL ERIC HEDIN (m)

HANS NORDGREN (m)

HÅKAN WINBERG (m)

PER PETERSSON (m)

i Gäddvik